

§. 81.

Восходящи-ти и нисходящи-ти изводи могат да ся съставлявать, както съ *запазване* всички прѣходы на мысль-тѣ, така и съ *ошиуцаніе* отъ нихъ тыя, безъ кои-то послѣдовательность-та на изводы-ты никакъ не ся покварява. Оттука произсхождатъ изводи *плъни* или собственно *силлогизми* и изводи *неплъни*, *съкращани*, или така нарѣчени *енѳимемы*.

Изясненіе: *Плѣни-ши* изводи или силлогизми-ти сѣстоятъ отъ основаніе, кое-то прави по-голѣмж-тѣ праткж; изъ приложеніе при него частный случай, кое-то прави по-малкж-тѣ праткж, и отъ слѣдствіе, кое-то ся изрича въ заключеніе-то; слѣд. за тѣхъ трѣбувать три сжженія, въ кои-то мысль-та дава на себе си плънж смѣткж, като да смѣта *сама съ себе*, а това ся изрича устары-ты грѣцы съ рѣчь „συνλογίζεσθαι“, отъ кождо е излѣзло и названіе „силлогизмъ.“ Напротивъ на това, въ неплѣны-ты изводы една отъ праткы-ты ся отпуца и ся задрѣжя въ мысль-тѣ, а това е и подало поводъ да ги нарѣкжтъ *енѳимемы*, като произведено това названіе отъ грѣцкый глаголъ „ενθρεΐθαι“, кой-то знача да ся задрѣжя нѣчто въ духа (εν θυρῶ). Отъ непосредственны-ты изводы енѳимемы-ты ся распознавать по това, че въ непосредственны-ты изводы всякога има основаніе и слѣдствіе, въ енѳимемы-ты може да ся по-дразумѣва и само-то основаніе, така что-то може да ся отпуца както по-малка-та така и по-голѣма-та пратка, кое-то е свонственно и на непосредственны-ты и проблематически-ты изводы, или само една-та по-голѣма пратка, кое-то става въ условны-ты и раздѣлительны-ты изводы както напр. въ слѣдующы-ты изводы: „той мя обыче“ и „за това ще ся погрыжи за мене“ или „той е